pink
nummer 5 – december 2012
jaargang 32

COC Songfestival

Davide La Cara, de Nijmeegse nummer één, wordt tweede in Delft

Op 17 november 2012 werd in De Veste in Delft het Nationale COC Songfestival georganiseerd door de Delftse Werkgroep Homoseksualiteit, de winnaar uit 2011. Dit jaar won COC Limburg. Nijmegen werd met 5 punten verschil tweede. Het optreden van Davide La Cara werd met luid applaus ontvangen.

Tijdens de Nijmeegse voorronde in oktober kwam Davide La Cara met zijn In mijn ogen, dat hij samen met pianist Marc Damen schreef, als winnaar uit de bus. Daarmee was het de tweede keer dat hij Nijmegen mocht vertegenwoordigen op het Nationale COC Songfestival, dat al sinds 1995 jaarlijks wordt georganiseerd, waarvan al driemaal in Nijmegen.

De Veste
De schouwburg van Delft, De Veste, zat goed vol en de sfeer zat erin. De organisatie had met hotels in de stad deals gesloten voor de overnachting van de bezoekers van het festival, en daar werd veel gebruik van gemaakt, zodat de volgende ochtend, na de afterparty in de van De Veste en de afterafterparty in het cafe van DWH, veel bekende gezichten aan de ontbijttafels verschenen. De kaartverkoop kende een priority boarding tegen een kleine meerprijs. Een aantal aanwezigen had daar gebruik van gemaakt. Zij mochten via het balkon de zaal betreden. Daarna openden de deuren zich voor de massa.

Dolman
Die werd getrakteerd op een verfrissende openingsact van Koonian, waarna presentatrice Magreet Dolman ten tonele verscheen. Zij droeg de avond, ook al verliep die op technisch gebied niet altijd vlekkeloos. Running gag was de vensterbank, het prachtige decorstuk, geïnspireerd op haar vensterbank in het Betty Asfaltcomplex in Amsterdam, waarin zij haar commentaar moest geven. Die moest na ieder optreden van achter op het toneel, de voeten van de artiesten maar net ontziend, naar voren worden gereden en op de handrem werd gezet, waarna een wit scherm vanuit de toneeltoren rakelings langs de artiesten en Dolman zelf naar beneden stortte, zodat tijdens het nabespreken het volgende optreden kon worden klaargezet. Daarnaast werd een aantal artiesten geplaagd door technische mankementen. Dit en de chaos rond het al dan niet schakelen naar de vakjury en contact zoeken met co-presentator Dokter Bas in de artiestenruimte, werd door Margreet Dolman met zoveel warmte en humor ingepakt, dat niemand dit bezwaarlijk vond.
Ze onderstreepte op de juiste momenten ook de waarde van de avond en kon vaak refereren aan haar ervaringen als 'halve pot' in roze Amsterdam.

Optredens
Het publiek kreeg waar voor zijn geld. Er waren twee pauzes: één halverwege de veertien optredens en één voor de puntentelling. Er zaten juweeltjes tussen, opvallende nummers, artiesten die vaker meededen, maar ook inzendingen die amusant waren en een glimlach op menig gezicht toverden. Ieder nummer werd ingeleid met een schitterende Monty Python-achtige animatie met een voice-over in de geest van Philip Bloemendal.
De nummers werden van commentaar voorzien door een vakjury, bestaand uit COC Songfestivalfenomeen Tessa International, Mister Gay 2011 Thom Goderie en oud deelneemster van het Nationaal Songfestival van 1965 Trea Dobbs. Zij en veel van de aanwezigen spraken hun waardering uit over veel van de optredens en voor het festival als geheel.

Winnaar
Ethique Gaylectronique, artiestennaam voor de Limburgse Niena Bocken won met het zelfgeschreven Fatigay voor COC Limburg, een energiek nummer dat op een flitsende manier gebacht werd, over vooroordelen waarbij niet alleen in de titel gespeeld wordt met Nederlands en Frans (une nive vlamme, encore une femme, je suis pas fatigay, oui is de frau, oui is de men, je suis pas fatigay. Verwachting is dat dit nummer op menig feest nog gedraaid zal worden. Ook de inzending van COC Noordoostbrabant, Jos Cové, was een serieuze kanshebber met Kom eruit, begeleid door vier goede zangers, maar bleef twintig punten achter op onze Davide La Cara. Die werd tweede met een prachtig nummer over zijn jeugd en de band met zijn vader en moeder, waarbij hij vocaal begeleid werd door Marc Verburg, Suzanne Menheere en Hellen Dankers en aan de piano door Marc Damen. Zij horen bij de artiesten waarvan iedereen hoopt dat ze ook in de toekomst deelnemen. In welke plaats de nationale finale zal worden georganiseerd is onbekend, maar we houden er rekening mee dat we in 2013 naar Limburg af zullen reizen, waar het fenomeen COC Songfestival ooit begon.

[JH]

Pink is een uitgave van COC Nijmegen

Hoofdredactie
Bart van Dam, Michel Kiel

Opmaak
IS-Ontwerp / Ingrid Sewpersad

Redacteuren
Rogier Crijns, Joost Hermus, Kevin Nanlohy

Medewerkenden
Sander Hagenbeek, Cees van der Pluijm, Marc van Unen, Bas van de Meerendonk, John van den Broek, Marloe Bender, Helm de Laat, Jac Splinter, Clem Bongers, Pascal van der Maas, Maria Foerier

Drukwerk & Distributie
Benda – Wijchen

Redactieadres
Postbus 1461
6501 BL Nijmegen
info@cocnijmegen.nl

advertentie

Ook voor een boodschap die moet blijven hangen!

Met posters en bouwtekeningen van BENDA drukkers blijft uw boodschap zeker hangen

BENDA drukkers

Tel. 024 - 3771188 - www.benda.nl

Stroom! het nieuwe jongerenteam voor eenentwintig minners

Op zaterdag 27 oktober vond in Nijmegen het Stroomfestival plaats, een festival voor LHBT-jongeren tot 21 jaar. Het festival was de aftrap van het jongerenteam Stroom. PINK sprak met één van de organisatoren, Marlou Bender.

Marlou is geen lid van COC of Dito!, maar loopt stage bij COC Nijmegen. Ze zit in het tweede jaar van de opleiding Maatschappelijk Werk en Dienstverlening aan de HAN. Marlou: 'Het waren de scholieren zelf die aangaven dat ze behoefte hadden aan een jongerenteam voor de Nijmeegse regio'. COC Nijmegen en Dito!, de homojongerengroep in Nijmegen, wilden meteen meedoen. Zij zagen in dat dit enthousiasme direct ondersteuning moest krijgen. En bij die ondersteuning begon het. Op internet staat tot nu toe: 'Stroom omvat onder meer de activiteiten rondom GSA's, maatschappelijke stages en periodieke feesten'. Toen waren het nog plannen. Een groep van zes, waaronder Marlou, begon met het organiseren van de eerste activiteit: het Stroomfestival.

Festival
Dat festival vond op 27 oktober plaats op twee plaatsen in Nijmegen: in het Stedelijk Gymnasium en bij Café De Plak. Marlou: 'overdag waren er workshops in het Gymnasium. We hadden er vier georganiseerd, maar omdat er een kleine groep betrokken scholieren op de workshops af kwam, hebben we twee workshops door laten gaan: 3D foto's maken en informatie krijgen over voorlichting en seksuele diversiteit'. Waarom juist het Gymnasium? Marlou: 'twee van de scholieren die we kennen die lid zijn van een GSA*, zitten op het Stedelijk Gymnasium'. Na gezamenlijk eten en vanaf 7 uur gezelligheid met een DJ in de kelder van De Plak, waar weer enkele andere jongeren op af kwamen, keek de organisatie terug op een geslaagde dag. Waarom? Er was geen exodus van LHBT jongeren vanuit het hele land. Marlou: 'dat is waar, maar er was wel een harde kern van jongeren die ideeën hebben voor de toekomst en daar zelf graag ook vorm aan willen geven'.

Ideeën
Van die ideeën zijn er twee het meest concreet. De eerste is een ruimte waar ze elkaar kunnen ontmoeten, wat fris kunnen drinken, en spelletjes kunnen doen. Marlou: 'het nieuwe roze huis leent zich daar natuurlijk prima voor. Overdag is daar minder te doen. Het COC en Dito! willen vast meedenken over een constructie waarbij zij een ruimte voor Stroom beschikbaar stellen'. 'Het tweede en voor de hand liggende idee, is om het Stroomfestival volgend jaar weer te organiseren. En het jaar erop weer. En ieder jaar komen er meer LHBT jongeren op af, hadden we zo gedacht'. Stroom werkt zoals gezegd met zowel Dito! als COC Nijmegen intensief samen. Dito! blijft activiteiten voor jongeren organiseren.

[JH]

Like Stroom op facebook.com/stroomfestival

(*) zie www.gaystraightalliance.nl

Kandideer voor de Dalesprijs

Eind januari 2013 wordt de Burgemeester Ien Dalesprijs uitgereikt. Kandidaten voor deze eervolle prijs kunnen aangemeld worden bij COC Nijmegen.

Deze prijs is bedoeld ter onderscheiding van vrouwen, mannen of organisaties die in het Rijk van Nijmegen op vrijwillige basis en op zeer persoonlijke en voorbeeldige wijze gestalte hebben gegeven aan artikel 1 van de Grondwet, het artikel dat het beginsel van non-discriminatie verwoordt. Gedacht wordt dus aan mensen die zich ondubbelzinnig en belangeloos inzetten voor de emancipatie van minderheden, voor de gelijke behandeling van achtergestelde groepen en/of voor de bestrijding van discriminatie in de breedste zin van het woord.

De prijs wordt jaarlijks in januari uitgereikt. Bij de prijs hoort een oorkonde en een bedrag van € 500. De aanmelding van kandidaat-prijswinnaars is open tot 6 januari 2013 bij COC Nijmegen, Postbus 1461, 6501 BL Nijmegen, of info@cocnijmegen.nl De aanmelding bestaat uit een motivatie met naam en adresgegevens van de kandidaat en degene die de kandidaat aanmeldt.

Artikel 1.
"Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan."

Eenmaal, andermaal.....verkocht!

Geslaagde benefiet Roze Huis

Tijdens een speciale benefietavond in het Roze Huis werden op 24 november diverse kavels geveild. De veiling was een van de hoogtepunten tijdens een avondvullend programma in het Roze Huis en in café Mets.

Het Roze Huis aan de St. Anthoniusplaats wordt sinds 1 oktober gehuurd van de gemeente Nijmegen. Er moet echter nog veel gebeuren voordat het pand in gebruik genomen kan worden. Vandaar deze benefietavond. Er is geld nodig om het pand op te knappen en aan te kleden. Tjeu Borremans, voorzitter van de Stiching Roze Huis Nijmegen, opende de avond met een toespraak.
De bomvolle zaal werd daarna getrakteerd op een optreden van zangkoor Cantus Obliquus. Maria Engels bood direct hierna honderd euro om samen met het koor 'My way' van Frank Sinatra te mogen zingen. Natuurlijk wilde Cantus Obliquus hier aan meewerken en zo stond de gulle geefster even in de spotlights. Zangeres Mellebel speelde twee spetterende sets met o.a. liedjes van The Jacksons, Amy Winehouse en Adele. Ze warmde de zaal uitstekend op voor het klapstuk van de avond: een veiling van allerlei objecten en belevingen.

Veilingmeesters Steffi van de Lisdonk en Jac. Splinter mochten het publiek opzwepen om in de buidel te tasten voor het Roze Huis. Er werd van alles geveild: kunstwerken, speciale boeken van Cees van der Pluijm en Frank Norbert Rieter, een ballonvaart, een hotelovernachting, huiskamerconcerten van o.a. Mellebel en Eric Derks, een etalagepop van boekhandel De Feeks, een cadeaupakket van de politie en nog vele andere dingen. De veiling bracht meer dan 2650 euro op, een fantastisch resultaat.

Zweepjes en vieze gedichtjes
Naast de veiling waren er nog meer initiatieven om de bezoekers op een ludieke manier geld afhandig te maken. Er waren roze legosteentjes te koop als symbolische bouwstenen voor het Roze Huis. De regenbooglollies vonden gretig aftrek bij de DITO! jongens en meisjes. De VSSM had speciaal voor deze avond sleutelhangers gemaakt: kleine zwarte en roze leren zweepjes. Het was ook mogelijk om gericht te sponsoren. Ondergetekende heeft een bijdrage gedaan voor de aanschaf van wijnglazen (de bierglazen waren gelukkig al betaald). Clem Bongers liep in uniform rond en fluisterde tegen betaling vieze gedichtjes in je oor. Ik werd getrakteerd op een gedicht van Gerard Reve en als bonus volgde nog een gedicht. Dat was zeker twee euro waard.
Om 23.00 uur werd de avond in het Roze Huis afgesloten, waarna de after party begon in café Mets. Met o.a. een Songfestival-sing-a-long en muziek van DJs LIEV en Suus & Kim. Tijdens de Pink Request konden tegen betaling nummers worden aangevraagd en er was ook nog een speciale loterij. Er werd gedanst tot in de late uurtjes.

Heeft u deze avond moeten missen? Geen nood, want u kunt ook geld overmaken naar rekeningnummer 1724.82.283 t.n.v. St. Roze Huis Nijmegen.
Giften zijn belastingvrij vanwege de ANBI status van de stichting. Naast financiële hulp kan men ook fysieke hulp gebruiken om het pand op te knappen.
Men wil het Roze Huis zo veel mogelijk in eigen beheer opknappen. Aanmelden kan via info@rozehuisnijmegen.nl

[MK]

Terras Meermin gered

Transgenders zetten vrouwelijke charmes in

Goed nieuws voor café Meermin. De gemeente Nijmegen had aanvankelijk in het nieuwe bestemmingsplan aangekondigd het terras te bebouwen. Het terras is eigendom van de gemeente, dus dit leek een voldongen feit te zijn.

Tijdens de Politieke Avond op 14 november jl. was er inspraak mogelijk tijdens de Burgerronde. Hannah Kristensen, eigenares van café Meermin, mocht haar bezwaren uiten. In een korte toespraak maakte ze duidelijk welke rol en plaats het café heeft ingenomen voor genderdiversiteit, LHBT's en in het bijzonder de emancipatie van transgenders. Bovendien levert het terras een aanzienlijk deel van de omzet op. In de afgelopen maanden heeft Hannah veel bijval gekregen van leden van politieke partijen, de Adviescommissie Homo-/Lesbisch beleid, bezoekers van Meermin en van COC-leden.
Met name de Transgender Groep Nijmegen heeft ook support geleverd, omdat men juist erg blij is met de zichtbaarheid die het terras van Meermin biedt. Na Hannah volgde Coby Eloo, lid van de Transgender Groep Nijmegen. Coby had een mooie introductie: "Ik wil mijn vrouwelijke charme, die ik als transgender van nature heb meegekregen, inzetten voor het behoud van de terrasfunctie van café Meermin". Hierna volgde een betoog waarom het terras moet blijven: "Wij dienen onze eigen emancipatie op te starten door naar buiten te treden en zichtbaar te worden voor de Nijmeegse samenleving. Café Meermin biedt door haar terras deze mogelijkheid. Bij café Meermin voelen zich zowel de meer ervaren als de pas uit de kast gekomen transgenders op hun gemak en kunnen zij ervaren hoe het voelt om als transgender midden in de maatschappij te staan. Terwijl aan de andere kant de terrasbezoekers en de passanten kunnen zien en ervaren hoe divers de maatschappij eigenlijk in elkaar steekt". En zeker ook belangrijk: "2012 is door Nijmegen uitgeroepen als jaar van de transgenders. Het zou jammer zijn dit jaar af te sluiten met het opheffen van een faciliteit waar transgenders veel gebruik van maken. Hoe vaak zie je een groep transgenders met z'n allen op een terrasje zitten, openlijk, trots op wie ze zijn met een drankje in de zon? Niet zo vaak? Wij ook niet". Daarmee was de eerste confrontatie van de Transgender Groep Nijmegen met de Nijmeegse politiek een feit.

Tijdens de bespreking van het bestemmingsplan bleek dat de gemeente verzuimd heeft om Hannah Kristensen te informeren over de voorgenomen wijziging. Wethouder Kunst verontschuldigde zich hier voor. D66 kwam met een amendement op het bestemmingsplan om het terras niet te bebouwen. In plaats daarvan moet de terrasfunctie behouden blijven en moet het een soort pleintje worden, op de hoek van de Bloemerstraat. D66 kreeg bijval van een meerderheid in de gemeenteraad, waardoor het terras voor het café en voor LHBT's blijft bestaan. Hoewel het terras eigendom is van de gemeente blijkt er in de afgelopen veertien jaar amper onderhoud te zijn gepleegd. Zoals het er nu naar uitziet zal er een inhaalslag gedaan worden, waardoor het terras ook nog eens opgepimpt wordt. Een mooie uitkomst dus, die na afloop gevierd werd met een borrel.

[MK]

Het Roze Huis – Marc van Unen

Een geschikte woning vinden is vaak lastiger dan in een string en op naaldhakken de Mount Everest beklimmen. Niet alleen nu is het een helse zoektocht, in het verleden was 't ook geen sinecure. In 1996 kocht ik met mijn toemalige partner mijn eerste woning. Dat ging nog zonder internet: de louche aankoopmakelaar gaf ons op vrijdagmiddag een A4-tje met daarop drie pandjes die binnen ons budget vielen. Toen ik maandagochtend belde waren twee objecten al verkocht. Appartement drie was nog te koop, lag in Nijmegen-Oost en dus moest er binnen een uur tot aankoop worden overgegaan. In de zeven jaar dat we er woonden, bestond het opknappen van het ietwat afgepeigerde huis uit het aanleggen van centrale verwarming en het sausen van de muren. In 2003 verkochten we de woning binnen twee weken voor exact hetzelfde bedrag als wij er toentertijd voor hadden betaald. Alleen stond er nu een euroteken voor het bedrag. Dat waren nog eens tijden.
Bij een huis hoort een deurbel met naambordje maar zover ben ik nooit gekomen, ook niet in mijn huidige woning. Niet omdat ik sneller wissel van partner dan dat de hakkenbar/sleutelmaker/naambordontwerper kan bijhouden. Ook niet omdat ik de buitenwereld niet wil laten weten dat ik met een man samenwoon. Het is pure gemakzucht en al negen jaar neem ik me voor hier iets aan te doen. Maar ik neem me ook al negen jaar voor écht te stoppen met roken en beide missies zijn vooralsnog kansloos.
Sommigen gaan nog een stapje verder en geven hun huis zélf een naam. Dat hoeft helemaal niet ingewikkeld te zijn: het Witte Huis kent iedereen en de naam dekt geheel de lading. Van iets mindere allure maar minstens zo bekend zijn natuurlijk het illustere Yab Yum of Casa Rossa. Als een vulgair sekshuis al van een naam wordt voorzien, dan is het nieuwe huis voor de roze Nijmeegse goegemeente naamloos laten natuurlijk geen optie. De buitenwacht denkt sowieso dat alle homo's overlopen van creativiteit dus zo'n naam moet er binnen no time zijn. Zou je denken.
Maar, daar begint de ellende al: de naam moet de lading dekken van een handjevol groeperingen van diverse pluimage: hupsende homo's, gedichten declamerende lesbiënnes, rellende jongeren, bedachtzame senioren enz. enz. Diversiteit is een hoog goed, maar geeft wel problemen. Ervaring leert dat vooral onder de roze damessetjes het erg en vogue om alles sámen te doen (dezelfde windjacks, één e-mailadres (MarijeYvon@ziggo.nl)), roze herenkoppels doen ook vanalles samen maar niet noodzakelijkerwijs met elkáár, jongeren vinden iedereen boven de 25 al van een comateuze ouderdom enz. enz. Probeer daar maar eens één etiket op te plakken, dat wordt geheid bonje! Mocht het oude logo van De Feeks nog op het pand hangen, dan volstaat misschien er de letters E en N erachter te plakken...

DE TUSSENBALANS

Bas van de Meerendonk

Geboren: Op Koninginnedag 40 jaar geleden in het fraaie Brabantse dorp Liempde, gelegen in het hart van het Nationale Landschap Het Groene Woud, in het huis waar mijn ouders nu nog wonen.
Opleiding: Politicologie aan de Nijmeegse universiteit
Beroep: Trotse ambtenaar (volgens mijn visitekaartje 'strategisch beleidsadviseur bestuurlijke organisatie en algemeen bestuur') bij de provincie Gelderland
Vrijwilligerswerk: Veel (COC-) voorlichting gegeven op middelbare scholen en tot voor kort actief in de Adviescommissie Homo-/Lesbisch Beleid van de gemeente Nijmegen. Goed dat onze gemeente zo'n commissie heeft, uniek in Nederland. Inhoudelijk oprichter van de website Gayvote.nl (intussen overgenomen door COC Nederland). Afgelopen jaar de eer gehad om mee te mogen werken aan de reprise van de Pluijmshow en heel recent aan de Nijmeegse voorronde van het COC Songfestival. Bij deze laatste twee activiteiten hebben we met een kleine groep vrijwilligers hard gewerkt om iets moois neergezet. Bijzonder trots dat we samen zulke mooie avonden hebben kunnen neerzetten.
Woonsituatie: Leuk huisje op de Muldersweg, zo ongeveer ingeklemd tussen 52 Degrees, Graafseweg en de spoorlijn Nijmegen – Den Bosch
Politieke voorkeur: Zeker. Vooral voorkeur voor politiek. De prachtige Deense tv-serie Borgen - vanaf januari op de Nederlandse tv - geeft mooi inzicht in het harde werk van politici, ambtenaren, politiek adviseurs en de controlerende functie van de media. Waardering voor politici mag wel wat groter worden.
Vervoermiddelen: tweedehands fiets en de trein.
Hobbies: hockey (ook in roze verband, tijdens Gay, Out en EuroGames), rikken (Brabants kaartspel), vakantie, koken.
Favoriete literatuur: Debuutroman Wende van Nijmeegs schrijverstalent Johan Faber, leest dat boek! Verder lees ik alles van Tom Lanoye, Edmund White, Amistead Maupin, David Leavitt. Ben vooral een vakantielezer.
Favoriete sites & apps: Ben nieuwsjunkie dus volg nu.nl, de landelijke kranten en gelderlander.nl op de voet. Zit op Facebook, maar doe er nog niet zoveel mee. Ben nog in Wordfeud blijven hangen Verder uitzendinggemist.nl. En Whatsapp is natuurlijk een heerlijke app.
Favoriete radioprogramma's: Luister vooral op zaterdagochtend, naar Radio 1: Tros' Nieuwsshow, daarna Kamerbreed en dan switchen naar Radio 2: Spijkers met Koppen.
Favoriete tv-programma's: (Britse) detectives en komedies, Buitenhof, Moeder ik wil bij de Revue, Downton Abbey, 't Schaep.
Favoriete films: De oude Hairspray film van John Waters, prachtige feelgoodfilm. Verder kom ik regelmatig in LUX, maar ook in de reguliere bios. Hou zowel van art house cinema maar ga ook naar bijv. James Bond. Ben nu erg nieuwsgierig naar de verfilming van David Mitchells boek Cloud Atlas. Vond het een prachtig boek.
Favoriete plekken in Nijmegen: LUX, De Plak, Goffertpark, mijn eigen huis en tuin. En wie weet in de zeer nabije toekomst ons nieuwe nog naamloze (meer daarover de column van Marc van Unen elders in dit blad) roze huis.
Favoriete muziek: Nederlandstalig, zowel goed als fout
Favoriet vakantie-oord: Als de zon maar schijnt en de keuken goed is
Favoriet eten: mosselen, Franse en Italiaanse keuken, beschuit met aardbeien
Favoriete drank: whiskey, wijn, verse jus, cappuccino
Favoriete kleding: Voor het werk soms in pak, verder meestal casual. Voorkeur voor alles met een capuchon, bij voorkeur met een felle kleur. Heb ook opvallend veel paars.
Uitgaan: bezoek graag de Nijmeegse podia, kom zelden in de (roze) kroeg, neem wel eens een kijkje op de digitale roze ontmoetingsplaatsen.

Cees van der Pluijm
v/h de shakespeareclub

MOMENTEN – 11

1984

Hij zocht een vader en je vond een zoon
En minnaars waren wij, een jaar welhaast
Je wist: wat hier gebeurt, is ongewoon

Al stond je ook van weinig meer verbaasd
(Hij paste in geen enkel vast patroon)
Hij was een storm die nooit leek uitgeraasd

Toen kwam wat hij zo goed had voorbereid
Van waanidee tot onherstelbaar feit

Hij nam de lift (je woonde in een flat) –
De avond was onmerkbaar aangevangen –
Hij sprong op elf; niets had hem meer belet

De bloedvlek op de stoep, dat beeld bleef hangen
En dan het graf: een eeuwig bruiloftsbed
Van wanhoop en onmetelijk verlangen

COC Nieuws

COC lipdub
De algemene ledenvergadering van COC Nijmegen is altijd een leerzame ervaring en dat geldt zeker voor die van 23 november waarin het jaarplan van 2013 wordt gepresenteerd. De vergadering vindt plaats conferentiecentrum de Ganzenheuvel waar COC Nijmegen sinds de sluiting van Villa Lila te gast is. De vergadering is relatief goed bezocht, deels omdat veel vrijwilligers willen kijken naar de lipdub die tijdens de vrijwilligersavond in het nieuwe roze huis gemaakt is. De lipdub is één opname waarin alle aanwezige vrijwilligers het vrolijke nummer "Call me maybe" dubben. Het filmresultaat is één swingende verkleedpartij die alleen voor intern gebruik geschikt geacht wordt.

Roze Huis
De huur en inrichting van het nieuwe roze huis stemt tot optimisme. Tjeu Borremans is voorzitter van Stichting Roze Huis. Teus Smits is penningmeester en Ditovoorzitter Thomas Pruisen is bij deze stichting algemeen bestuurslid. Voor de Raad van Toezicht worden nog kandidaten gezocht. In elk geval zal Wouter Neerings, voormalig voorzitter COC Nederland in die raad gaan toezien op het ordelijk verloop van wat de stichting gaat beheren; namelijk een gemeenschappelijk roze huis met COC Nijmegen en Dito als reguliere gebruikers. Huisregels en huurcontracten worden opgesteld en fondsen worden aangeschreven in verband met de kosten van inrichting en verbouwing. Het pand kent namelijk maar één toilet. Maar dat is wel een invalidentoilet. De officiële opening vindt plaats op zaterdag 5 januari 2013. Voor die tijd moet er nog flink geklust worden. Een tiental vrijwilligers gaat daar de komende weken aan de slag. Verder wordt er een pool aan barmedewerkers opgebouwd. Vrijwilligers kunnen zich ook hier voor aanmelden.

De naam
Tot half december kunnen creatievelingen nog een suggestie voor een naam doorsturen naar COC Nijmegen of het roze huis. Er zijn al veel voorstellen binnen gekomen, maar volgens Tjeu Borremans is de echt goede naam er nog niet bij. De nieuwe naam zal in elk geval geen variatie op 'villa' zijn.

Biseksualiteit
In 2013 staat voor COC Nijmegen het thema biseksualiteit centraal. Dat thema zal in de reguliere verenigingsactiviteiten geïntegreerd worden. Onderzoek toont aan dat biseksuelen op onbegrip stuiten zowel bij hetero als homoseksuelen. Bij beide groepen heerst het idee dat biseksuelen een keuze dienen te maken en dat zij meer op seks gericht zijn dan op duurzame relaties. Dat beeld is onjuist en COC Nijmegen wil dat het komend jaar op pakken.

PR en evenemententeam
Om optimaal bij te kunnen dragen aan grotere roze evenementen wordt een evenemententeam opgezet. Dit zal bestaan uit enthousiaste vrijwilligers met ervaring en plezier in het organiseren van publieksgerichte activiteiten. Je kunt denken aan de Roze Woensdag, Roze Mei, Coming Out dag en dergelijke activiteiten. Daarnaast komt er een PR-team met vrijwilligers met expertise in vormgeving en communicatie. Zij zullen de teams en het bestuur ondersteunen in het ontwikkelen van promotiemateriaal, een nieuwe huisstijl en de modernisering van de website.

Bezuinigingen
De begroting voor 2013 is in grote lijnen gebaseerd op de cijfers van de afgelopen jaren. Wel zijn er flinke bedragen gereserveerd voor verhuizing en inrichting. Daarnaast is er geld voor de PR gereserveerd. Aan de inkomstenkant bestaat nog onzekerheid over de subsidie van de Gemeente Nijmegen. Mocht die niet door gaan, dan zal de vereniging moeten bezuinigen of geld uit de reserve moeten trekken. De algemene ledenvergadering wil daar nu nog geen keuze in maken en spreekt af dit indien nodig op de volgende algemene ledenvergadering te besluiten.

[BvD]

Vrijwilligersavond van COC Nijmegen 2013

De vrijwilligersavond van COC Nijmegen wordt gehouden in het kersverse roze huis aan de Sint Anthoniusplaats nummer 1. In het midden staat Tjeu Borremans, de voorzitter van Stichting Roze Huis. De opening van het huis is op 5 januari. Voorlopig is het nog een huis zonder naam. Wie een goede naam weet, mag die voorstellen.

In Memoriam Wim van den Broek

Op 13 juli van dit jaar is Wim van den Broek in verpleeghuis Joachim en Anna op 76 jarige leeftijd overleden.

Wim was een van de twee oprichters van de "Zondagmiddag Salon voor oudere homofiele Heren", zoals de Salon bij de oprichting in 1988 heette. Samen met Jan Houterman nam Wim het initiatief om- buiten het commerciele circuit- oudere homo's de gelegenheid te bieden elkaar te ontmoeten in een huiselijke sfeer.
De Zondagmiddag Salon op de Groesbeekseweg 38 vulde de leemte op voor oudere homo's om elkaar te treffen. Want in de universiteitsstad Nijmegen, waren de homo-/en lesbische activiteiten in de jaren '80 vooral op jong(eren) gericht.

Wim was vanaf 2 oktober 1988 op elke eerste en derde zondag van de maand van 15-19 uur present in het souterrain van het Herenhuis op de Groesbeekseweg.Hij was vanuit zijn ondernemersachtergrond de ideale penningmeester. Hij was betrokken en vriendelijk. Een stille kracht.
Wim was ook de teamleider van de baractiviteiten en kocht op zaterdag voor iedere Salonmiddag de bloemen en kaarsen voor op de tafeltjes en leverworst en kaas voor de hapjes.
Want de Salon voerde niet voor niets het motto: "Uniek door sfeer, stijl en gezelligheid."

In 1988 vragen Wim van den Broek en Jan Houterman bij B&W een startsubsidie aan voor de Salon. Ien Dales is burgemeester en Annie Brouwer "onze" wethouder.Na een toelichting op het stadhuis,wordt f 200 het startkapitaal van de nieuwe Salon.Wim is als penningmeester dik tevreden en beheert het geld zorgvuldig en deskundig.

In 1998 moet de Zondagmiddag Salon na 10 jaar haar keldertje verlaten: het wordt te duur. Wim en Jan zoeken aansluiting bij het COC.
De Salon wordt een werkgroep van COC Nijmegen en verhuist naar Villa Lila. De oprichters houden hun hart vast. De Villa heeft namelijk een bar en misschien gaat de Salon-sfeer daarmee verloren en laten de gasten het afweten. Maar Wim en Jan zien met tevredenheid dat de sfeer anders wordt maar dat de gasten blijven komen en de hapjes en drankjes blijven waarderen.

Langzaamaan nemen anderen het roer over en trekken Wim en Jan zich terug. Wel blijven ze trouwe bezoekers op de 1ste en 3de zondag van de maand. Wim geniet van zijn pensioen,zijn prachtige tuin met bloemen en zijn herenhuis dat hij deelt met zijn trouwe kameraad Wim Kouwenberg.
Tot hij van de trap valt. Onderzoek volgt op onderzoek. Tot Parkinson de diagnose wordt.
Met grote liefde en inzet verzorgt Wim Kouwenberg zijn huisgenoot en vriend in hun eigen huis.Tot het niet meer gaat.
Wim wordt opgenomen in het verpleeghuis Joachim en Anna.
Daar viert hij temidden van familie en vrienden zijn 75 ste verjaardag. Wim is lijfelijk aanwezig, maar we missen zijn onverwachte en geestige opmerkingen. Zijn fysieke toestand gaat ook langzaam maar zeker achteruit. Op 13 juli slaapt Wim rustig in.

We zullen ons Wim van den Broek blijven herinneren als een stille kracht, een accurate werker op de achtergrond, een man met humor maar bovenal als een lieve vriend.
Dank Wim voor je vriendschap en je jarenlange inzet voor de "oudere homofiele medemens".

[CB]

Project-L Jac.Splinter
Heibel om het Labyrinth aan de Waalkade.

Eind jaren '70 gaf de gemeente Nijmegen aan Jaap van Hunen en Klaus van de Locht de opdracht voor een monumentaal werk op de plek waar ooit de oude haven van Nijmegen lag. Het Labyrinth en de glooiende omgeving zijn in 1982 gerealiseerd. In Galerie Marzee zijn tekeningen en maquettes te zien van de eerste ontwerpen en het uiteindelijke resultaat.

In december 2011 bleek dat de damwand van de Waalkade begon te wijken. Er moest een nieuwe wand komen. Niet dat ze dan bedenken dat dat zo snel mogelijk moet gebeuren. Nee, dan gaan ze op het stadhuis een plan maken om de westelijke kant van de Waalkade te restylen en een busbaan van tien meter breed aan te leggen voor een in-en uitstap plaats voor cruiseschepen.
Het plan wordt pakweg eind september 2012 gepresenteerd. En ineens blijkt dat het Labyrinth maar weg moet. Dat leverde een storm van protest op. Er komt een kaartenactie, een Facebookpagina om mensen te informeren en er wordt opgeroepen om individueel contact te leggen met wethouders en ambtenaren. Het blijkt te werken.
Op de discussieavond in Lux in oktober proberen de wethouders (Kunst, Jeene en Beerten) nog even te vertellen dat het noodzakelijk is dat het Labyrinth weg moet, maar in een uitverkochte grote zaal van Lux zijn er welgeteld vier mensen die vinden dat het Labyrinth weg mag.
Het is overduidelijk op de politiek avond van 8 november dat de meerderheid van de raad voor het behoud van het Labyrinth is. Tijdens de kamerronde beloofde wethouder Jeene plechtig dat na de damwandwerkzaamheden het Labyrinth weer opgebouwd zal worden. Dat is nog steeds de adder onder het gras. Ik moet het eerst zien voordat ik het geloof. Bert Jeene, die eerst ronduit beweert dat er geen juridische bezwaren zijn tegen de verplaatsing van het Labyrinth en die ook schamperend een opmerking maakt over het aantal mensen dat protesteert (ach jullie zijn ook maar tachtig van de 150.000 mensen in deze stad) vertrouw ik niet op zijn woord. Laat hem dat maar zwart op wit zetten. Hij krijgt anders straks gegarandeerd last van "voortschrijdend inzicht". De andere smoes die nu al klaar ligt, is dat er geen geld is voor herplaatsing. En een wethouder van cultuur (Henk Beerten) die geen enkel moment een lans breekt voor een van de grootste beelden in deze stad valt me ook zwaar tegen.
Maar vooralsnog blijft dat het protest van de burgers van doorslaggevend belang is geweest. Hulde aan de prentbriefkaarteninstuurders, aan de reacties op de sociale media, aan de aanwezigen bij de bijeenkomsten.Het is mooi om te zien dat een kunstwerk dat zichzelf niet kan verdedigen een stem krijgt middels de burger die het opneemt voor een grote hoeveelheid stenen in een bepaalde vorm.

Paul de Graaf schreef het lied, 'Het Labyrinth moet blijven', Het is als cd verschenen. Te koop voor € 4 bij Galerie Marzee, bij Paul de Graaf, Pijkestraat 51 of bij Gerard Vermeulen, Wolfskuilseweg 32. Bestellen kan ook via info@pauldegraaf en klaus@klausvandelocht.nl. De cd kost dan, inclusief verzendkosten, € 5,00. De opbrengst gaat naar het in stand houden van het cultureel erfgoed van Klaus van de Locht. www.klausvandelocht.nl

Jac.Splinter levert met ingang van deze Pink gevraagd en ongevraagd commentaar op culturele ontwikkelingen in Nijmegen.

Interview Maria Foerier

‘Mooie Jongens’: literaire genderbender

Twee boeken tegelijk bracht ze uit, de 47 jarige Nijmeegse filosofe Maria Foerier. Haar fictiedebuut, al was haar dissertatie “Een kwestie van smaak, Kanttekeningen bij Nietschze” al bijna literair te noemen.

Naast haar bundel “Van wie dit leest houd ik”, een verzameling van proza en gedichten eerder gepubliceerd op haar weblog, verscheen “Mooie Jongens”. Een homoroman? Nee, maar toch wel. Een lesbisch verhaal, zeker, ook, erotisch zelfs. Maar ook niet. Een boek voor transgenders dan? Zeker, maar zeker niet alleen. Genderdysforie is een rode draad, maar dit verhaal is voor iedereen. Het is een ware pageturner, het verhaal pakt vanaf de eerste pagina, Maria Foerier stempelt krachtige directe en trefzekere zinnen op papier. Het is literair, fictie met een autobiografische grondslag. Maar de incestbeschrijvingen zijn niet echt gebeurd en dienen een ander doel: te beschrijven hoe het kan gaan bij opgroeiende puberjongens onderling. Deze puberjongen, Luc(ia), heeft het lichaam van een meisje.

In ‘Lunch en Winebar Nostra’ ontmoet ik haar, na een korte toevallige kennismaking bij boekhandel ‘de Feeks’, waar zij Riekje de poster van de boekpresentatie gaf. Ze praat zoals ze schrijft. Als een “vrouw met een mannelijk brein” zoals ze zichzelf omschrijft. “Nu is het onderscheid tussen jongens en meisjes veel meer zichtbaar.” Ze trekt een beetje een vies gezicht als ze refereert aan het ‘meisjes-meisje’, en haar gezicht krijgt meer kleur als ze het heeft over jongensgedrag. “toen droeg iedereen een spijkerbroek en een T-shirt of een trui.” Dat maakte het makkelijker, dan “wanneer ik op mijn veertiende met make-up op zou moeten lopen”. Ze was degene die speelde en rondhing met de jongens. Voor de kenners: “De George (Georgina) uit de jeugdreeks “De Vijf”van Enid Blyton. Maria laat George eindelijk volwassen worden.

Maar schuin naast me zit een mooie echte vrouw, slank, stoere trekken, dat wel. “Het hele traject volgen is voor mij nooit een optie geweest”. Ik dacht in haar boek een aanklacht te kunnen lezen tegen de Nederlandse zwart-wit systematiek waarbij het VU team alleen een ‘ja’ geeft voor de transitie naar het andere geslacht als je ‘all the way’ gaat: niet alleen leeft als ware je ook biologisch van het geslacht dat je weet te zijn, hormonen gebruikt, maar ook de operaties doet. Het team beslist, niet jij, en het is alles of niets. “Het is niet als een aanklacht bedoeld”.
Waar de karakters in “Mooie Jongens” ongenuanceerd kunnen zijn, brengt de diversiteit aan mensen en meningen juist balans en nuance. Maar “een manwijf wil niemand zijn”, het resultaat telt voor Maria wel, ijdel is ze ook. En zoals Ron zegt “in een gezond lichaam snijd je niet”.
Luc(ia) is nog jong, gaat naar Venetië, een prachtig en relevant decor in het boek, en bevindt zich al snel in een warm nest van kleurrijke mensen. Ze reist met Ron, die na een toevallige ontmoeting aan de bar van Hotel Atlanta meereist. Waarom reist iemand mee die je net kent? Welke agenda heeft Ron? Deze tweede – intrinsiek aan de eerste verbonden – groeiende verhaallijn krijgt pas in de laatste hoofdstukken een ontknoping, die ook Luc naar een keuze brengt.

Maria heeft “een wild leven geleid”, ook seksueel. “Tweemaal met een man getrouwd geweest, op haar 19e al kreeg ze haar eerste van een dochter en twee zonen”, nu gelukkig met Jetske, aan wie ze de roman heeft opgedragen. “Het is logisch dat ik de vuilniszakken buiten zet”. En wat ben je dan? Een man in een vrouwenlijf, wonend met een man, dus homo? Of gewoon hetero? En nu dan lesbisch, of juist nu hetero. Genderbender is een fraaie term voor het door elkaar heen lopen van man en vrouw in een persoon. En juist daardoor kan iedereen die het leest, zich zelf ook met de seksuele scènes verbinden. Meer dan. Maar je moet dan wel een beetje open-minded zijn. Een notoir etikettenplakker zal misschien liever een wat herkenbaarder boek pakken.

“Mooie Jongens” werd door meerdere uitgeverijen geweigerd, terwijl er geen twijfel was over het literaire gehalte. Dat krijg je als je een impertinent boek schrijft. ‘Mijn leven is heftig, ik schrijf heftig. Er gebeurt veel in leven en boek.’ Haar achtergrond als filosoof verloochent zich noch in boek, noch in gesprek. “Kant is een droogkloot”, Nietzsche “vet en pathetisch, en zo schrijf ik ook”.

Niet twijfelen, ga naar deFeeks of een andere boekhandel en: kopen.
ISBN 9789051799026 Uitgeverij Gopher, € 19,90

[PvdM]

Column over soa/hiv/aids en veilige seks

Serieus, leuk, geil en veilig

Berlijn heeft een jarenlange traditie in film. Een half jaar geleden schreef ik over het 62e Berlijnse filmfestival en onlangs was er alweer het 7e Pornofilmfestival. Stel je voor: 105 films uit 23 landen: langspeelfilms, documentaires en veel korte films, hetero, homo, trans, bi al of niet met sexueel expliciete scènes. Ik was ervoor uitgenodigd door Manuela Kay, die het samen met een aantal andere Berlijnse filmmakers organiseert. Manuela is overigens ook de auteur van Out Im Kino, de meest uitgebreide catalogus ter wereld van queer films.
In februari zag ik de film *Fucking Different XXX* en meldde toen dat de sfeer in de oudste Berlijnse bioscoop Moviemento zo was als de Berlinale 30 jaar geleden. En die sfeer was er nu ook. Van de 6000 bezoekers waren er opvallend veel jonge mensen tussen de 20 en de 30; ook filmmakers van die leeftijd. Een aantal van hen ook niet te beroerd om zelf in hun films te figureren. De kwaliteit van de films was verbazingwekkend goed, niet alleen het camerawerk, maar ook de scripts, het acteerwerk en bovenal de humor die in films terug te vinden was. Voortdurend stond op de voorgrond het plezier dat er aan seks te beleven valt. Geen valse schaamte, wel af en toe gechiechel over onbekende nieuwe situaties.

Een van de mooiste langspeelfilms was: *Chroniques sexuelles d'une famille d'aujourd'hui* van Jean-Marc Barr en Pascal Arnold (Frankrijk, 2012) over een gezin, vader moeder, 2 zonen (16 en 18), een (aangenomen) dochter van 18 en een grootvader van een eindje in de 70. Jongste zoon wordt op school betrapt tijdens de biologieles omdat hij masturbeert en dat ook nog op zijn Smart phone opneemt. Ma wordt naar school geroepen door een ‘geschokte’ directeur die de telefoon ook meteen in beslag heeft genomen en die aan moeder teruggeeft met de mededeling dat hij het betreffende filmpje ook maar als bewijs gekopieerd heeft. Blijkt dat de hele klas al een half jaar lang dit soort filmpjes maakt. E.e.a. is wel aanleiding voor de ouders om na te denken over wat ze hun kinderen te vertellen hebben over seks. Ma zal met oudste zoon gaan praten, pa met de jongste. Maar moeder begint met haar schoonvader als hij in de tuin aan’t werk is te vragen wat hij na de dood van zijn vrouw 6 jaar geleden nog met zijn seksuele behoeften doet. Opa is blij dat ze het vraagt want hij gaat al jarenlang eens in de 2 weken naar Nicole, een prostituee, die hem op een aangename manier aan zijn gerief helpt. Jongste zoon blijkt in gesprek met pa zeer gefrustreerd dat hij ‘het’ nog nooit gedaan heeft, oudste zoon houdt in gesprek met ma stijf zijn kaken op elkaar (dat gaat jou niks aan, je bent de laatste met wie ik hierover wil praten), maar blijkt wel bi te zijn en vrijt regelmatig met vriendje met verschillende meisjes. Een van de mooiste scènes is als jongste zoon eindelijk aan zijn eerste sekscontact toe is met een vriendin. Het geschutter in het begin, de onzekerheid en na verloop van tijd de lust die het overneemt van het geschutter. Veel expliciete scènes en mooi gemaakt. Fantastisch om te zien hoe expliciete seks ook in een serieus verhaal met veel pret en humor gefilmd wordt, zonder dat het ook maar ergens platvloers wordt. En zo waren er veel films, met name gay short films (waarbij overigens een kwart van het publiek uit veelal jonge vrouwen bestond). Er werd heel veel gelachen en enthousiast gereageerd. Bijvoorbeeld bij de korte film I wish I was a Lesbian van Idan Nelkenbaum, of *The evil Fluffer* van Sori Usnavi. Hier werd duidelijk dat goede pornofilms niet platvloers zijn, maar met een goed verhaal en humor ook gewoon spannend en geil kunnen zijn. De moeite waard om naar te kijken. En overal werd veilig gevreeën. Ook zo'n filmrij kan een goede manier zijn om enerzijds het plezier van seks te tonen en tegelijkertijd te laten zien hoe het zonder moeite veilig kan zijn. Zie ook: www.pornfilmfestivalberlin.de

John van den Broek
info@aidsactiviteitennijmegen.nl

Stichting Ondersteuning Aids Activiteiten Nijmegen (Soaan) ondersteunt financieel initiatieven voor aidsvoorlichtingsactiviteiten.
Kijk voor meer informatie op: aidsactiviteitennijmegen.nl

SchoolsOUT gaat door

De gemeente Nijmegen heeft besloten om het LHBT-onderwijsproject SchoolsOUT met drie te verlengen tot minstens 2015.
Sinds 2002 werkt de GGD Regio Nijmegen aan de bevordering van de acceptatie van homoseksualiteit onder middelbare scholieren. Het project SchoolsOUT is vorig jaar van start gegaan op de basisscholen. Recente cijfers tonen aan dat intolerantie onder middelbare scholieren steeds verder daalt in Nijmegen. Daarom heeft het college besloten het project in 2013, 2014 en 2015 voor te zetten. Daarnaast is vanaf 1 december elke school verplicht voorlichting over LHBT (lesbo’s, homo’s, bi’s en transgenders) te geven.

Homoseksualiteit in Nijmegen van nul tot nu

Tuffen, kazen, klemen? Nooit van gehoord? Dat zou goed kunnen! Want het zijn woorden uit een eigen geheimtaaltje.

Woorden van de leerlingen op het Canisiuscollege van bijna een eeuw geleden, toen alleen een school voor jongens. Als je ‘tufte’ dan bloosde je, en wie ‘kaasde’ die was aan het kussen. En ‘klemen’...? Dat was ‘het vriendje zijn van’. Maar ‘klemen’, met een jongen gaan, moest je niet openlijk doen. Want dan werd je als rotte appel verwijderd uit het keurige mandje dat de school wilde zijn.
Verborgen en verboden, dat is kenmerkend voor het grootste deel van de geschiedenis van de homoseksualiteit. De tentoonstelling Tuffen Kazen Klemen laat je een roze verleden zien dat weggestopt is. En je komt erin oog in oog te staan met de afgelopen decennia. Jaren die lijken te breken met dat verborgen verleden. Het is een verworvenheid van de sixties en seventies dat mannen en vrouwen openlijk uitkomen voor hun homoseksualiteit. Nijmegen wordt oudste roze stad van Nederland. Iets waar je als Nijmegenaar trots op kunt zijn. Toch zal nog menige leerling van nu gaan ‘tuffen’ als hem of haar gevraagd wordt naar de seksuele voorkeur.
De expositie Tuffen Kazen Klemen pakt uit met fraaie beelden en unieke filmpjes. Ook toont ze opnames van straatinterviews waarin de ‘jeugd van nu’ laat weten hoe ze over homoseksualiteit denkt.

De expo Tuffen. Kazen. Klemen is van 19 januari 2013 tot en met 5 mei 2013 te zien in het Huis van de Nijmeegse geschiedenis, Mariënburg 26 Nijmegen. Openingstijden: dinsdag tot en met zaterdag van 11.00-17.00 uur. Op koopzondagen van 12.00 tot 17.00 uur.
De toegang is gratis.

Lunchcafé Box5 — PINK CULINAIR

NIJMEGEN – Het weer zit niet mee op deze natte zaterdagmiddag, het is lunchtijd en ik ben op weg naar ‘bij Lex’ om een cadeautje voor een vriendin te kopen. Een goed moment om even bij ‘Lunchcafé Box5’ binnen te lopen.

Box5 is gelegen aan de van Welderenstraat 120, in het voormalige pand van café “M’n Nicht”. Het café is na een grondige verbouwing omgetoverd tot een trendy wijnbar met gezellige tuin. Het interieur van Box5 is wat je noemt neoindustrieel met klassieke accenten. Ruwe, ongestucte muren, een uit steigerpijpen en hout opgebouwde bar. Aan het plafond hangen twee klassieke kroonluchters en aan weerszijden van de bar hangt een brandende ethanolhaard. Voor de bar staan de stoelen netjes gerangschikt in setjes van twee. Alles is symmetrisch op elkaar afgesteld. ’s Avonds is Box5 als café geopend, de gemiddelde leeftijd van het publiek varieert dan van jong tot Botox5. Je kunt er naar seventies, eighties & nineties muziek luisteren onder het genot van een lekker wijntje met dito borrelhap bij de open haard of in de tuin.

Bij binnenkomst krijg ik meteen een warm welkom van een spontane jongedame. Ik neem plaats aan een klein tafeltje voor het raam. De gelamineerde menukaart steekt wat weerspannig uit het tafeltje. Op de menukaart staan verassende broodjes, maaltijdsalades en goddelijke taarten (€ 3,00 - € 9,50).
De serveerster vraagt direct of ze alvast iets voor mij mag inschenken. “Groene thee (€2,25) graag”, zeg ik. Het theewater, met zakje rietsuiker en bonbon, wordt keurig geserveerd in een warm glas met een zeefje er in. Hierna kan ik uit een mand, met losse thee in blik, de gewenste smaak kiezen. De serveerster attendeert mij op de ‘Jasmin Green Pearl’ thee, die vindt zij zelf erg lekker. Een uitstekende keuze zo blijkt. Ik kies voor een broodje gezond (€ 6,00), een harde bol - keuze uit wit of bruin brood – rijkelijk belegt met biologische oude kaas, boerenham, rauwkost, cocktailsaus en ei. Een apart schaaltje knapperige verse rauwkostsalade met honingmosterd – dressing maakt het gerecht af. In de tijd dat de thee ‘trekt’ neem ik het stadskatern van de Gelderlander door. Inmiddels is de vlotte serveerster afgelost door een leuke ‘thee nicht’ die nu met de theemand door de zaak huppelt. Of het aan de snelle kok ligt of aan het feit dat er in de Gelderlander zo weinig regionaal nieuws staat weet ik niet, maar als ik het katern uit heb is mijn broodje klaar. De lunch was uitstekend verzorgd, vers en smaakvol.
De bediening attent en vriendelijk.
Gelet op het prijsniveau elders in de stad zijn de prijzen voor alle gerechten op de menukaart, in relatie tot de hoeveelheid en kwaliteit, zeer voordelig.
Een goed adres voor een gezond broodje of een verkeerde koffie.

Lunchbox5.nl
Café: do t/m za vanaf 20.00 uur
Lunch: di t/m za van 11.00 t/m 17.00 uur

[SH]